

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2010. október 7. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A testi sértés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2010. április 6. napján kihirdetett **13.B.379/2009/10.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a

az alábbiak szerint:

Az eljárás során lefoglalt, helyesen a Békés Megyei Bíróság Gazdasági hivatalánál Bj.I.41/2009/1. tételszám alatt kezelt kést **e l k o b o z z a .**

A vádlott által 2009. október 14-től 2010. április 6-ig előzetes fogvatartásban töltött időt **s z á m í t j a b e** a kiszabott szabadságvesztésbe.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **34.972.-(harmincnégyezer-kilencszázhetvenkettő/ Ft** bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Békés Megyei Bírósági Gazdasági Hivatal felhívása szerint.

Megállapítja, hogy a vádlott személyi igazolványának száma: (szig. szám).

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 170. § (1) bekezdés és (6) bekezdés 1. fordulat], amelyért 1 év börtönbüntetésre és a közügyek gyakorlásától 1 év eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes

fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről).

Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést felmentés végett.

A fellebbviteli főügyészség írásbeli indítványában a tényállás részbeni felderítetlenségére hivatkozással bizonyítás felvételét, az orvosszakértői vélemény kiegészítését indítványozta a szűrőszaturna hosszára, a sérülési mechanizmusra, illetve arra nézve, hogy a sértett 2009. október 14. és 15. napján történt kihallgatásakor gyógyszerek hatása alatt állhatott-e, és ha igen, az a tanúzási képességét befolyásolhatta-e.

A bizonyítás felvételét követően az ügyész perbeszédében a tényállás kiegészítését és helyesbítését, a jogi indokolás kiegészítését, a vádlott tulajdonát képező kés elkobzását, az előzetes letartóztatás szabadságvesztésbe történő beszámítása végső időpontjának a megállapítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alaptalanok, a fellebbviteli főügyészség indítványa mindenben alaposnak bizonyult.

Az ítéletábra a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le a tárgyalást.

Tényállás-felderítési kötelezettségének is túlnyomórészt eleget tett. Nem tisztázta ugyanakkor a sértetti sérülés szűrcsatornájának a hosszát. A nyomozás során beszerzett orvosszakértői vélemény keletkezésekor (amely szerint a szűrcsatorna legalább 2-4 cm hosszú volt) nem állt még rendelkezésre a nyomszakértői vélemény, amely utóbbi szerint a szűrcsatorna 8 cm hosszú. Az elsőfokú bíróság ezen ellentmondás feloldása nélkül állapította meg tényállásában a szűrcsatorna hosszát, amely ezáltal megalapozatlan volt.

Az elsőfokú bíróság továbbá elmulasztotta nyilatkoztatni az orvosszakértőt a vádlott és a sértett tárgyaláson tett vallomásában előadott sérülési mechanizmusra (illetve az elsőfokú bíróság által a tárgyaláson lefolytatott „bizonyítási kísérlet”-re) vonatkozóan, továbbá a sértettnek a nyomozás során tett vallomása idején esetlegesen fennálló gyógyszeres befolyásoltsága tekintetében tett megállapítása (ítélet 7. oldal 7. bekezdése) egyrészt minden ténybeli adatot nélkülözött, másrészt okszerűen nem zárta ki az esetleges befolyásoltságot.

Ezért a másodfokú bíróság - osztva a fellebbviteli főügyészség indítványát - bizonyítást vett fel, s a fenti kérdések vonatkozásában elrendelte az orvosszakértői vélemény kiegészítését.

A kiegészítő szakvélemény szerint - figyelemmel arra, hogy az orvosi iratok konkrétan a szúrcsatorna hosszát nem jelzik - orvosszakértőileg csak az valószínűsíthető, hogy a szúrcsatorna hossza legalább 2-4 cm volt.

A sérülés kialakításához egy közepes erejű hegygel, éllel rendelkező eszközzel történő megszúrás volt szükséges, amely esetén a kés markolati részét megfelelő erővel, szilárdan kellett az elkövetőnek kézben fognia, és valószínűsíthetően aktív előre felé irányuló, szűrő mozdulatot kellett végeznie. Igen életszerűtlen, hogy késbe történő beledőlés vagy beleesés esetén a sérült személy akkor is a késpenge felé irányuló mozdulatot végezzen, amikor a sérülés kezdeti fázisa után (amikor csak a bőrfelületet sérti meg a kés) már heves szűrő fájdalmat kell éreznie.

A sértett 2009. október 14-én gyógyszert nem kapott, 2009. október 15-én pedig csak a szokványos napi beadható gyógyszer mennyiség alsó határához közelebb álló olyan gyógyszereket kapott, amelyek mellett a tanúvallomás tételére képes lehetett.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság - a Be. 4. § (2) bekezdésben foglalt azon alapvető rendelkezésre is figyelemmel, amely szerint „A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.” - akként helyesbítette a tényállást, hogy a kés legalább 2 cm mélységbe hatolt be a sértett testébe (ítélet 3. oldal 1. bekezdés).

Helyesbítette ezen túlmenően a tényállást azzal, hogy a sértett részletezett pszichiátriai jellegű megbetegedései 2009. október 13-án álltak fenn (ítélet 2. oldal).

A sértett a vádlott magatartása következtében 1 cm **széles** szúrt sérülést szenvedett, s a sikeres műtéti beavatkozás és szövődménymentes gyógyulásra figyelemmel a tényleges gyógytartam 3 hét volt.

Kiegészítette továbbá a tényállást azzal, hogy a sértett megbocsátott a vádlottnak.

Az elsőfokú bíróság egyebekben a vád elbírálásához szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette, s az általa megállapított tényállás a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel [Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja] együtt megalapozottnak bizonyult.

A beszerzett bizonyítékokat - a szúrcsatorna hosszára vonatkozó és a fentiek szerint helyesbített indokolással (ítélet 10. oldal 4. bekezdés) - egyenként és összességükben is értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott vagy utasított el a tényállás-megállapítás során, miért fogadta el a vádlott és a sértett nyomozati vallomását a tárgyaláson tett vallomásaikkal szemben. Indokolása okszerűnek és az iratok tartamával egyezőnek bizonyult, ezáltal az ítélet tábla számára is irányadó volt, s a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállás képezte az alapját a másodfokú felülbírálatnak.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a felmentést célzó fellebbezések alaptalanok voltak.

A másodfokú bíróság osztotta ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság adós maradt a jogi indokolás során a vádlott tudattartalmára vonatkozó megállapításokkal, s ezért azt az alábbiak szerint pótolta:

Tekintettel a vádlott által támadott testtájékra, amely létfontosságú szerveket rejt, továbbá a cselekmény eszközeként használt késnek az élet kioltására is alkalmas jellegére, a szúrás erejére, valamint a vádlottnak a cselekmény közbeni kijelentésére („ez milyen érzés”), az ítéletábra azt állapította meg, hogy a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult. Ugyanakkor a tudatában az is felmerült, hogy magatartásával akár életveszélyt okozó sérülés is létrejöhet, s cselekményét ezen következménybe belenyugodva (eshetőleges szándékkal) valósította meg.

Ezen indokolás mellett a cselekmény jogi minősítése helytállónak bizonyult.

A büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel a megyei bíróság, s azt a másodfokú bíróság mindössze annyiban pontosította, hogy mellőzte a súlyosító körülmények közül a kés különösen veszélyes jellegére hivatkozást, minthogy ez a körülmény csak azon eszközök használata esetén súlyosító, amelyekkel szembeni védekezés lehetősége kizárt vagy korlátozott (Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelv IV.8. pontja), márpedig a vádlotti kés nem minősül ilyennek.

A megyei bíróság által az enyhítő rendelkezés teljes kimerítésével kiszabott börtönbüntetés törvényes nemű és mértékű, amely figyelemmel az okozott életveszély közvetlen jellegére, a bűnösség fokára és a bűnösségi körülmények számára, súlyára, mindenképpen szükséges a büntetés törvényi céljainak (Btk. 37. §) az eléréséhez, s a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére nem kerülhetett sor. A fő- és mellékbüntetés tartamának enyhítésére pedig törvényes lehetőség sem volt.

Figyelemmel arra, hogy az elkövetés eszköze a vádlott tulajdonát képezte, ezért a Btk. 77. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulata alapján az elkobzását kellett volna az elsőfokú bíróságnak elrendelnie. A megsemmisítésre vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság ennek megfelelően megváltoztatta (egyben helyesbítette azon megállapítást, hogy jelenleg hol és milyen számú bünyjeljegyzéken történik az adott bünyjel kezelése).

Tekintettel pedig arra, hogy a megyei bíróság a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításakor elmulasztotta megjelölni a beszámított idő utolsó napját, ezért azt az ítéletábra pótolta.

A másodfokú bíróság a fenti megváltoztató rendelkezéseit a Be. 372. § (1) bekezdése alapján eljárva hozta meg, míg az ítélet egyéb rendelkezéseit - annak helyességénél fogva - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a 338. § (1) bekezdése alapján az ítéletábra kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, s végezetül a Be. 258. § (2) bekezdés b) pontja és a 117. § (1) bekezdése alapján pótolta a vádlott személyazonosító okmánya számának a feltüntetését.

A további fellebbezési jog kizártságának a megállapítása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2010. október 7.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Mezőlaki Erik sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Cserhádi Ágota sk.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.201/2010/9. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 13.B.379/2009/10. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2010. október 7.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke